

setmanari d'informació general i cultural

Any XXII
Número 1.025
18 març 2016
1'70 euros

la veu de Benicarló

Falles 2016 (segona part)

**BARRACA I CREMATS
GUANYEN ELS PREMIS
FALLERS**

Atletisme: Meritxell Benito Campiona d'Espanya Juvenil de salt amb perxa

EDITORIAL

1025

la veu de Benicarló

DES DEL 18

D'AGOST DE 1995

Cap on van les Falles benicarlandes

No hi ha cap dubte que les Falles s'han convertit en un motor econòmic important per a la ciutat. Ara bé, deixat de banda aquest aspecte, tot siga dit important, les Falles haurien de tenir alguna cosa més, no? I ací és on tornem a entropessar, una vegada i un altra, en aquest poble, anant per lliure. No hi ha visió de futur. No tenim relació amb el que hauria de ser l'esperit faller com a festa típicament valenciana. I això, a d'altres poblacions que munten monuments fallers, no sol passar.

Les Falles són molt més que anar de gatera de casal en casal, o plantar figures de suro guarnides i acolorides, les

Falles de veritat, amb visió de futur, es presenten no com una festa únicament, sinó com un espai cultural a l'entorn de les quals giren oficis, llengua, tradició, activitat social i convivència. I és per això que les Falles han presentat la seua candidatura a ser considerades com a Patrimoni de la Humanitat per part de la Unesco. Podem vore com a d'altres municipis on les planten s'han engegat mesures per a protegir l'ofici d'artista faller, s'han engegat cicles de formació professional o, fins i tot, s'ha impulsat el treball d'investigació. I això a Benicarló, es fa, o almenys algú ho ha pensat?

A Benicarló les Falles són el que són gràcies als fallers, i estan en el lloc on estan, i no més amunt, com deuriem, gràcies a ells. Fer una mena de festes d'agost amb monuments fallers no és fer Falles. No ho és, almenys, si ho entenem com ho hem comentat anteriorment. I de fet, ens han deixat fora de totes les reunions importants que han tingut lloc per a treballar de manera conjunta en la candidatura, entre Junta Central Fallera i les Juntes locals de les poblacions on es fan falles.

Sempre entropessant amb la nostra idiosincràsia particular. Ja seria hora que ens ho férem mirar on mai anirem enlloc.

CARXOFA i PANISSOLA

Panissola: als porcs i porques que, arribades falles, es pensen que tot s'hi val. Carrers plens de brutícia, coets a dojo, pixarades per tot arreu, música que fa trontollar fins les finestres,... desficaci generalitzat. I què s'està fent? Ara per ara, com sempre, mirar cap un altre lloc. No hem vist ni un, però ni un, municipal, voltar pels carrerons cèntrics del poble, quan la música està en ple auge i el personal va a quatre potes (i no és un eufemisme), ficant ordre com a mínim, o multant als brètols que deixen els carres fets una autèntica porquera. Moltes bones paraules regidors de festes i policia... però poca eficàcia. Ampliada, també, als que ho consenten. Això volen declarar festa d'interès... No farem riure?

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÉVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CONTACTA AMB

“LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter:
@Elstafaners

mail:
veubenicarlo@gmail.com

Copisteria-Llibreria
GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
-Llibreria General i Musical Tel.: 964 475 698
-Papereria e-mail: lc1grevol@telefonica.net
www.copisteriagrevol.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al dia
diario digital de benicarló

BARRACA I CREMATS GUANYEN ELS PREMIS FALLERS

text REDACCIÓ

AMBIENT FALLER DURANT EL CAP DE SETMANA

El monument faller plantat per la Falla La Barraca, en la categoria de grans, i el de la Falla Els Cremats, en la d'Infantils, són els millors de Benicarló. Així ho va decidir el jurat de Junta Central Fallera que es va desplaçar des de València per a recórrer un a un els 26 monuments plantats per les 13 comissions falleres de Benicarló. A les vuit de la vesprada, els fallers es van citar en el Pavelló Poliesportiu, on es va donar lectura a l'acta, enmig del tibant ambient que es va crear. I per a gustos colors. No va ser del grat majoritari del públic la decisió del jurat desplaçat des de València en la categoria de falles grans, però ací queda per a la història. Com tampoc ho va ser que el monument infantil d'Els Conquistadors quedara sense premi quan altres falletes amb menys qualitat sí que van ser premiades. Però ací queda per a la Història.

Després del lliurament de banderins acreditatius els màxims càrrecs de les comissions falleres van eixir en cercavila per a visitar els monuments premiats i iniciar la primera de les nits de festa en els casals fallers. I és que els de Benicarló són els festejos fallers més matiners del País Valencià. Una setmana abans que a la resta de poblacions els monuments ja s'instal·len als carrers per a aprofitar el cap de setmana festiu i l'estirada que els festejos té entre els turistes maños i catalans. Amb el cartell de complet penjat dels establiments hotelers, la ciutat es prepara per a viure de ple les festes falleres. Presidint els actes, Noa Pegueroles i Rosa Rillo, Fallera major Infantil i Fallera Major del 2016. Ambdues afronten al costat del president de la Junta Local Fallera, Fede Guimerá, un any ple d'il·lusió en el qual viuran en primera fila tots els actes.

Els fallers van disparar el dissabte la primera mascletà del cicle faller, després de la llarga nit de festa després del lliurament de premis. A les dues de la vesprada, com mana la tradició, les Falleres Majors del municipi, Noa Pegueroles i Rosa Rillo, van encendre la metxa preparada a la plaça de la Constitució. Embolcallant-la, centenars de benicarlandos i turistes que aquest cap de setmana han omplert els carrers de la ciutat per a viure de prop les festes falleres. I és que des de primera hora del matí, els carrers de la ciutat es van veure envaïts per rius de gent, ansioses per conèixer de primera mà els monuments fallers. En la major part dels casos, es tractava de turistes que omplen ja en aquests dies els hotels de la veïna Peníscola. Se sumaven a ells els centenars de motoristes que participaven en la tradicional trobada que tots els anys organitza un club de la ciutat. Els seus cridaners vehicles van causar admiració quan es desplacen en grup d'una falla a l'altra. Com també, diumenge, ho va fer la "Quedada de Falles de Vespas" ficant un toc retro a l'ambient festiu. El radiant sol que lluia va ajudar a que les terrasses s'ompliren de públic.

Ja a la tarda, les xarangues van animar les típiques "voltetes" o cercaviles de les comissions falleres. Els fallers es desplacen d'una falla a una altra en una divertida i acolorida desfilada que omple de música i festa els carrers de la ciutat. És tradicional que la falla que rep la visita convida als fallers a una ronda de mistela. Ja a la nit, els casals s'omplien de públic per a gaudir primer dels sopars fallers i després, de les festes que van omplir d'ambient festiu les demarcacions.

FALLES DE BENICARLÓ Premis 2016

1r - La Barraca
2n - Els Cremats
3r - La Carrasca
4t - Benicarló
5º - Mercat Vell
6º - Nou Barri

INFANTILS

1r - Els Cremats
2n - El Caduf
3r - Benicarló
4t - La Barraca
5º - Mercat Vell
6º - L'Embut

Visi infantil: Benicarló
Enginy i gr cia: El Grill
Enginy i gr cia infantil: L'Embut
Escena sat rica: Els Cremats
Cr tica local: Els Cremats
Cavalcada Ninot: L'Embut
Entorn i casal: El Grill
Mistela: El Campanar

ve de la pàgina anterior

OFRENA A LA MARE DE DEU DE LA MAR

El diumenge Benicarló va teixir el mantell de la seua patrona amb les flors que les 13 comissions falleres de la ciutat ofrenaren a la Mare de Deu de la Mar. El centre de la ciutat va quedar col·lapsat des de les cinc de la vesprada quan, per rigorós ordre, van començar a desfilars els fallers pel circuit dissenyat per Junta Local Fallera. Des de la Plaça de la Constitució, on es va instal·lar el cadafal d'autoritats, va obrir el seguici la Falla El Campanar, mentre que El Grill era l'encarregada de tancar la desfilada de les comissions falleres. Darrere, les Falleres Majors de Benicarló, Noa Pegueroles i Rosa Rillo, acompanyades de les seues corts d'honor i autoritats. L'emocionada ofrena de les màximes representants falleres de la ciutat completava el tapís floral amb el qual es va vestir el cadafal que representa la sagrada imatge a les portes de l'ajuntament de la ciutat. D'aquesta manera, elles eres les encarregades de posar el punt i final a una intensa jornada que va acollir a milers de visitants.

Des de primeres hores del matí del diumenge, centenars de visitants van recórrer els monuments fallers de la ciutat, seguint la ruta a peu que apareix en els fullets que es reparteixen a l'Oficina de Turisme. Alguns van optar per fer-se també amb una de les audioguies amb les quals és possible gaudir de l'explicació dels monuments fallers. Al migdia, la mascletà disparada per Pirotècnia Tomás servia per a alçar del llit als noctàmbuls que van aprofitar la nit de festa del dissabte.

GASTRONOMIA FALLERA EN ELS CASALS

Al benicarlando se'l conquista per l'estómac. Ni més ni menys... que a la resta dels mortals. Ho saben bé els fallers de la ciutat que, des de fa uns anys, s'han bolcat a oferir menjar i veure en els seus casals, oberts a tot el món. Per a menjar, plats típics de la gastronomia valenciana o benicarlanda pel mòdic preu de vuit euros. El menú inclou paella, olleta benicarlanda, fideuà i altres deliciosos plats que es complementen amb amanides, beguda i postres. L'únic requisit que demanen les comissions és apuntar-se en la llista que es penja a la porta del casal abans de les 12 del matí. I qualsevol pot compartir taula i estovalles amb els fallers. Al migdia, les terrasses dels casals s'omplen de fallers i visitants àvids de fer unes tapes abans de la mascletà. Ja per a sopar, s'encenen les barbacoes perquè els comensals agafen lliurement carn o embotits que se serveixen en les barres. Per a complementar, mai està de més degustar alguna de les tapes que ofereixen: mandonguilles en salsa, truita de carxofes, calls i altres elaborats plats. En aqueix cas, el preu varia segons la consumició.

La complicada infraestructura comença setmanes abans de Falles, quan en els locals es dissenyen els menús que s'oferiran al públic. A partir d'aqueix moment, els equips culinaris es posen a treballar per a deixar-lo tot llest. Hi ha plats que es poden deixar mig preparats i congelats, convenientment etiquetats per a fer ús d'ells quan el comensal ho necessite. Res es deixa a l'atzar ja que tot és preparat quasi al mil·límetre. Llargues llistes de la compra

ve de la pàgina anterior

ajuden que cap detall s'escape als fallers. Ja durant els dies de falles, els torns serveixen per a agilitar el treball i fer que tots participen en el treball per la comissió. Els hi ha qui prefereixen matinar per a, a les set del matí, arreglar el casal de les desfetes de les festes nocturnes. Una vegada arreglat tot, arriba el moment de començar a preparar el menjar. Paelles, ganivets, verdures, arrossos... tot comença a envair les cuines mentre el menjador comença a adquirir l'aspecte que oferirà als comensals: llargues taules en les quals tots es barregen per a compartir les riques viandes. Després, a fer la migdiada per a recuperar forces, ja que encara queda la nit per a tornar a gaudir de la rica gastronomia fallera benicarlanda. I de la llarga nit de festa!

El grup local Smoking Gun a la falla

Vespas falleres

BENICARLÓ RENDEIX SILENCIÓS TRIBUT AL CRIST DEL MAR

text i fotos NAT LIA SANZ

Mes de deu mil persones van acompanyar dijous passat al Crist del Mar a Benicarló durant la tradicional Processó de Pujada.

La imatge va ser traslladada des de la Parròquia de Sant Pere, on se li venera durant tot l'any, al temple de Sant Bartomeu, epicentre de la Novena que els benicarlandos oferiran en el seu honor. Compliran així amb la tradició que es va instaurar fa 368 anys, quan l'arribada a la costa de la imatge, diuen, va salvar la ciutat de la pesta bubònica que s'havia establert en ella. Els benicarlandos, en agraïment, no han deixat de venerar la sagrada imatge com a mostra d'agraïment. Acompanyats de ciris i envoltats d'un sepulcral silenci, els fidels anaren en processó des de la mar fins al centre de la població acompanyant la barca que va traslladar a la imatge. A l'arribar a Sant Bartomeu, els fidels ho van rebre interpretant l'Himne en el seu honor, que recorda la història que el vincula amb la ciutat.

Ja dissabte, també va haver temps per a fer una parada en l'ambient festiu i rebre al bisbe de la diòcesi de Tortosa, Enrique Benavent, qui es va traslladar a la ciutat per a assistir a la benedicció del nou pas del Natzarè. L'acte es va celebrar en el marc de la Novena al Crist del Mar que aquests dies té lloc en la parròquia de Sant Bartomeu. La nova imatge ha quedat exposada en l'antic ajuntament.

ELS SECTOR PESQUER BUSCA L'AUTOREGULACIÓ

text NAT LIA SANZ

Els pescadors de la província de Castelló estan immersos en un mes de març de màxima activitat en els despatxos a la recerca de punts de comú que beneficien a tota la pesca extractiva del Mediterrani.

Aquesta setmana l'Administració els va instar –a les confraries de la província de Castelló i a les de la resta del Mediterrani– a 'posar-se les piles' per a presentar abans del 17 de març noves propostes per a autoregular-se, de manera que s'avancen a la nova normativa europea, ara en desenvolupament. Així, la confraria de Castelló tindrà una reunió per a conjuminar postures i la pròxima setmana iniciarà una ronda de contactes amb les altres quatre confraries que conformen la Federació Provincial de Pesca de Castelló –Peníscola, Benicarló, Vinaròs i Borriana– a la recerca de suports per a enviar a Madrid unes pautes amb aportacions de totes elles.

En la modalitat de l'arrossegament, el sector vol modificar la jornada i també la veda. Es pretén conjuminar voluntats perquè s'isca a pescar 9 hores al dia. El màxim legal són 12. En l'actualitat, la confraria del Grau empra 9,5 hores i la resta de confraries 10. «La idea és cedir tots i baixar-lo a 9. Creiem que és possible i que revertiria en el benefici de tots», va afegir Manuel Peña. Pel que fa a la veda, el període que els vaixells

romanen amarrats a port per a afavorir la regeneració de les espècies, s'intentarà ampliar d'un mes a dos el període de vigència. I es dona un salt qualitatiu més, molt important per aconseguir-ho. Peña proposarà crear «zones espai- temporals d'entre 3 i 4 mesos, unes més properes a la costa i altres més allunyades, on més enllà de les vedes –on no es pot pescar en cap zona– tampoc es puga pescar en aquestes àrees fitades de forma alternativa pel període que s'estipule».

Per la seua banda, en el trasmall i arts menors es proposarà aplicar també vedes, unes mesures d'autoregulació que fins a la data no havia. Castelló compta amb la major flota de vaixells de cercol del Mediterrani i és una província amb un arrelat sector pesquer

MÉS DE QUATRE MILIONS I MIG DE PÈRDUES EN EL CAMP BENICARLANDO PER LES ELEVADES TEMPERATURES

text NAT LIA SANZ

Altes temperatures, elevada humitat, augment de les boires vespertines. Una combinació letal per als productes del camp. És el que ha succeït aquest hivern en el camp benicarlando, segons l'informe elaborat per la cooperativa agrària Benihort a petició de la regidoria d'Agricultura de Benicarló.

El regidor d'Agricultura, Domingo Roca, va desgranar l'escrit, desvetllant que "s'han deixat d'ingressar 1,8 milions d'euros de pèrdues en hortalisses, amb un descens de preu respecte a l'any passat en un 47%". Roca va recordar que hi ha part de la producció que "s'ha hagut de destruir en el camp" atès que no complien les característiques mínimes per a comercialitzar-les. En cítrics les pèrdues s'eleven a 302 579 euros. A això cal sumar que el consum d'aigua extra en aquestes 16 setmanes "ascendeix a un milió quaranta mil euros" per a pal·liar la sequera produïda en el camp a causa de les elevades temperatures i l'absència de pluges. "El preu total del gastat en aigua és de 93 600 euros, el que eleva les pèrdues en el sector a 396 179 euros", va puntualitzar Roca. En total, entre hortalisses i cítrics, les pèrdues ascendeixen a poc més de dos milions d'euros. No obstant això, la cooperativa recorda en el seu informe que les pèrdues dels seus socis "suposen només al 50% de la producció del camp benicarlando. Així que vam calcular que en total, s'han produït 4,5 milions d'euros de pèrdues en el camp". Roca es va alegrar perquè que "la carxofa no ha tingut problemes".

D'altra banda, la Regidoria d'Agricultura està coordinant la creació d'un banc de terres municipal per a plantar cara a la pèrdua de superfície agrícola útil i a l'abandó de terres. L'objectiu és crear noves oportunitats de treball i impulsar l'agricultura ecològica. Roca va recordar que l'abandonament de terres suposa la pèrdua de superfície agrícola útil i genera un impacte negatiu en el medi ambient en el sentit que incrementa el risc d'incendi i genera un major risc de

degradació ambiental i paisatgística. El banc de terres es materialitzarà en un registre administratiu municipal, de caràcter públic, que facilitarà el contacte dels propietaris de parcel·les aptes per a l'explotació agrícola amb les persones interessades en el cultiu. Els terrenys per a ús agrícola que formaran part del banc de terres poden trobar-se en estat d'abandó o en producció i s'oferiran per al seu arrendament a persones interessades a conrear terres. Els acords entre les dues parts (aspectes econòmics, termini, condicions) seran totalment lliures. Des d'un punt de vista agrícola, el banc de terres pretén ser un instrument que afavorisca el manteniment dels cultius actuals i recuperar cultius abandonats. En termes d'ocupació, facilitarà l'accés a la terra de nous agricultors o de professionals actius que vulguen ampliar la producció. I des de l'òptica mediambiental, serà una eina per a mantenir el mitjà rural viu, preservar el territori i el patrimoni natural de Benicarló. Per a engegar el banc de terres, s'organitzaran unes jornades de coordinació entre els departaments de Serveis Socials, Promoció Econòmica, Medi ambient i Agricultura per a dissenyar un reglament que aglutine la creació i gestió dels projectes d'hortos urbans, tant privats com públics, i la creació i gestió del banc de terres.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

La veritat és que no vaig saber llegir res. Vaig anar al quiosc, em vaig comprar la Veu com aquell que va a missa totes les setmanes o com qui quan es fa l'hora dina, en vaig mirar les tapes, vaig comprovar que, efectivament, no m'interessava el tema i vaig guardar-me'n l'exemplar per enquadrar a final d'any si Déu vol.

No, no és que jo siga un radical, que es veu que també ho sóc, però és que aquest número me'l sé de memòria de tots els anys. Estic segur que no m'equivoco si dic que van parlar de falles des de dos perspectives diferents.

Una la d'un sector d'aqueixa empresa que es queixa perquè el poble està brut durant aquestes festes i que hi ha gent que tira coets a deshora i que hi ha molts desaprensus que es treuen la titola (es diu així, no?) i es posen a miccionar a qualsevol racó o, encara pitjor, a qualsevol brançal de qualsevol porta; i també es queixen del caos circulatori i de les vomitades que apareixen escampades per determinades voreres no ja de carrerons sinó de carrers importants. I es queixen també dels pares irresponsables que deixen tirar coets als fills inconscients. I de l'alcohol que s'hi xama. I de la música forta dels casals. I que són massa dies, que en tindriem prou amb la meitat. I també que al pobre Santo Cristo li fan voltar la Seca i la Meca i la Vall d'Andorra per arribar a la parròquia de Sant Bartomeu. Són, per dir-ho així, el sector Cicutu de la Veu de Benicarló. Sí, don Cicutu, un personatge que interpretava un actor molt conegut de nom Valentín Tormos a l'Un, dos, tres, responda otra vez, un pudent, amargat de la vida, preocupat pels diners que la gent es gastava encara no foren els d'ell, que tot ho trobava malament.

L'altra perspectiva seria més amable. La d'un sector amb una mentalitat més oberta, que sap que les festes no agraden

a tots i que fins i tot és possible que molesten algú, però, que caram, falles només només són una vegada a l'any i qui no estiga content que se vaya a su pueblo, hombre. Per tant, a la Veu hi hauran parlat de quina falla ha guanyat el ninot indultat, quina falla ha guanyat el prèmit (els fallers ho diuen així, queda més valencià) a la millor falla infantil, quina ha guanyat en general. I també hauran comentat amb alegria que la cavalcada del ninot va ser un completíssim èxit de crítica i públic, que feia goig vore famílies senceres desfilant amb germanor pels carrers del poble, que quin enginy van tindre els de la falla l'Embut fent córrer un campanar pel mig del carrer amb un capellà, una alcaldessa i un exalcalde barallant-se. I tot seran flors i violes i tradicions ancestrals i les falles Unesco que no sé què vol dir ni ganes tampoc. I la llum i el foc i la primavera i l'estoreta velleta.

A que no m'equivoco? I els tapaners, que són més dels primers que dels segons, hauran tret alguna foto d'alguna tapa de claveguera rebentada per l'impacte d'un tronaor o masclet i hauran parlat de com d'incívics són alguns fallers i que hi ha que no sap xalar-se'n sense molestar. Uns altres cicutes aquests.

És més, encara estic convençut que el numero d'aquesta setmana, senyora Garcia, insistirà en el tema i en farà un primer balanç. Més encara i més i més, sé que la setmana vinent la portada serà una falla incendiant-se i al reportatge de dins apareixerà una fallereta plorant abraçada per un president mentre canten tots dos l'himne del mestre Serrano, altrament dit de la comunitat.

Així que, tombant i fregint, podem tindre tres portades, tres, dedicades a aquestes festes tan valencianes, tan valenciaaaaaanes, tan populars. Per favor, no s'agarre a mal si la setmana que ve faig el mateix que avui...

Au, a acabar de passar unes bones falles. Tots. Fins i tot els del sector Cicutu.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Regidors precaritzats

«Una setmana més tornem amb la nostra secció a veure si traïem una mica de punta a algunes de les qüestions, candents, segons qui, que han anat passant per les nostres contrades.» Fixeu-vos, aquesta primera frases que ens ha eixit de manera espontània, no queda tan lluny d'allò de Machado. «Los eventos consuetudinarios que acontecen en la rúe», a que no? Som clàssics per naturalesa. Però anem a la col... Últimament ens ha picat la curiositat aquest anunci que hem trobat a Internet. El podeu llegir ací al costat: Josep Barberà (a Benicarló), lloga 90 cadires de fusta per a boda. Clar, a nosaltres que sempre estem amb l'orella parada, o la vista, ens ha sorprès aquesta activitat desconeguda de Barberà: llogar cadires. Apa, els tafaners en ple ens hem posat a treballar de valent per traure l'entrellat de l'anunci. A veure, és clar que l'activitat en qüestió pot portar a diverses interpretacions. Una, fent-nos ressò d'allò tan socorregut en la classe política actual quan un arriba a un càrrec de poder... donar una mica de canxa als de sota per tindre clientela. I l'altra, traure un extra desempallegant-te d'allò que no et serveix o no utilitzes. La primera hipòtesi és, en efecte, una possibilitat, tot i que desconeguda en els republicans, i practicada sense manies pels de sempre, que, de tant de magrejar el poder, n'han fet una mena de cortijo particular per

a ells i els seus amigots. La segona, que és per la que més es descanta el gruix del conclave tafaneril, seria que després d'haver guanyat fa uns dies el congrés on va ser elegit com a cap dels valencians del seu partit, clar, li'n sobrenen i en compte d'alçar-les en un magatzem perquè agafaren pols fins a l'altre i amuntar un estri improductiu, com ja no les necessitarà, el regidor hi ha buscat una compensació economicoproductivaprofitosa (difícil paraula però expressiva). En fi, aneu a saber la raó. Nosaltres només hem exposat les nostres

cabòries. De tota manera, hi ha hagut un tafaner que s'ha preguntat si el de l'anunci realment devia ser el regidor benicarlando.

Un renaixentista a l'Ajuntament
Vinga, ja que estem amb el nostre amic el regidor Barberà, ens hem quedat una mica, no sabríem dir-ho, estranyats tal volta, al veure com es defineix ell mateix al seu compte de twitter (mireu la imatge que és prou eloqüent). Diu que és "Regidor de Cultura dispersa. Cantador de jotes. Renaixentista. Esquerra Republicana del País

Josep Barberà

@Josep_Barbera

Regidor de cultura dispersa.
Cantador de jotes. Renaixentista.
Esquerra Republicana del País
Valencià.

ve de la p gina anterior

Valencià". Comencem pel final, que és el més fàcil, això d'Esquerra Republicana del País, sens dubte, ho tenim clar tenint en compte que ha estat triat com a Secretari nacional del partit. Ara, la resta... la resta caldrà analitzar-ho en profunditat. Diu que és regidor de cultura *dispersa*. Què vol dir, que la nostra és una cultura ídem? Que va, com se sol dir, ací caic allà m'alço? A vore, diu l'IEC en les dos definicions de *dispersa*: "Que està dispersat, escampat" i "Que no està concentrat en un tema, en una activitat, etc. És una persona *molt dispersa*". Que té el cap una mica volat! Que és un somiatruites? Ara, quan ho ajuntes amb allò de "cantador de jotes", aleshores, definitivament hem begut oli. ¿Ens haurem d'empassar la faceta de cantautor local del regidor d'Esquerra, completament desconeguda i tan valenciana? Ara, amb l'última ja ens ha deixat del tot, però del tot, descol·locats. O dispersats... ¿Deu voler dir que un dia ens apareixerà en un Plenari, per triar un exemple, vestit amb gipó, al més pur estil Enric VIII o Llorenç de Mèdici? ¿O ens interpretarà algun sainet cervantesc de l'època? ¿O hem d'entendre «renaixentista» per «humanista» i aleshores ja són figues d'un altre paner? Realment aquest bon regidor no ens deixa mai de sorprendre!

Traduccions inoportunes

Continuem amb una altra cosa curiosa de les que ha trobat un altre tafaner regirant per la xarxa. En una pàgina web de gent d'ací va vore un cas dels que tan freqüentment afecten els periodistes o redactors poc avesats quan usen el traductor automàtic. I és que... qui no se'n recorda, del nostre exalcalde quan per tot arreu se'l publicava com a Jaime "Món". O aquella altra que també fa marcar història, animalets meus, quan a una fallera de cognom Cerdá, la van batejar Truja.

Benicarló commemora el Dia Internacional de la Dona

La lectura d'una declaració institucional marquen un 8 de març reivindicatiu amb activitats i teatre

L'Ajuntament de Benicarló ha viscut avui un dia especial amb la lectura de la seua declaració institucional que commemorava el Dia Internacional de la Dona. La corporació municipal, amb molts dels seus representants, escollia la planta baixa de l'edifici consistorial per realitzar la lectura, que iniciava l'edil de Benestar Social, Marta Escudero, i prosseguien el representant de C's Benicarló, Benjami Martí, el portaveu del PP, Juan Antonio Aragonesa, i l'alcaldesa de Benicarló, Xaro Miralles.

Antològica aquesta última si més no. Però ara, com no ha passat en aquest mitjà, doncs també ens agrada traure la sort aliena i hem vist que els nostres amics de la Calamanda, al regidor popular, cap de l'oposició, Juan Antonio Maña (sense accent) li han assignat de cognom «Aragonesa». No res, com al de dalt, també li deu anar això de les jotes. Quines coses tenen els follets de la impremta, que de vegades els fan aquestes gràcies a personatges coneguts. Com deia un altre tafaner, encara sort que a la nostra alcaldessa Xaro Miralles no l'han rebatejada com a Xaro Espejos!

Les falles i els elements

I ara sí, tornem al que és la FESTA (en majúscules) benicarlanda per antonomàsia: les Falles. Així, tot i que han tingut la sort-desgràcia, depén del punt de vista, de quedar una mica passades per aigua, segueixen tan fortes i resistents que nit rere nit han donat la tabarra com si el temps no les afectés. Quasi dos setmanes abans ja teníem ací els carrers tallats pregonant ben alt qui mana al poble i com, les nits, les han convertides en il·luminació espiritual d'adoració al déu Bacus o als borratxos. Clar, el que no expressa la dita obra és que després de beure... tots volem anar a pixar. I com els pixadors públics brillen per la seua absència o estan tan amagats que ningú els veu, els nostres carrerons segueixen a la

romana, és a dir, convertits en autèntiques latrines públiques guarnides amb el soroll del "xumba-xumba" continuat dels casals fallers. I com deia la cançó de Sabina "Y nos dieron la 12 y la una, y la dos, y las..", i ningú que puga pegar ull mentre finestres, vidres i portes compassaven amb la seua tremolor fallera la vigília obligada del veïnat. La sort, com hem dit, és que el Déu de la pluja enguany ha rebaixat les expectatives d'aquest món i ha fet de netejador ambiental. No sabem si quan aquestes lletres sortiran al carrer també, com alguns anys enrere, haurà fet presència el déu Èol per emportar-se tots els mals efluvis... i alguna cosa més. Diuen les males llengües si per allà a les Columbrets s'ha trobat alguna resta fallera de l'última ventada.

And the winner is...

Continuem, que sembla que tots els mals efluvis no se'ls han emportat ni la pluja ni el vent. Així, tenim entés que les decisions de certs premis fallers han alçat més d'una butllofa en algunes de les comissions falleres benicarlandes. Si trio un jurat amic meu, si esta falla és de la meua colla, si este artista no és de la meua corda... i un enfilall de comentaris que hem anat sentint estos dies, sens dubte, no deixa en bon lloc el procediment de selecció de les millors falles del poble. I clar, això dóna per a l'especulació al més pur estil Barberà (Rita Barberà), que no sabia res del manífassejament que hi havia al seu voltant. Doncs

ve de la p gina anterior

ací passa una cosa semblant, on tots parlen per darrere però ningú fa res per establir uns criteris clars, amb gent imparcial, que trien, sense cap tipus de dubtes, les millors falles benicarlandes. No canviarem mai en aquest poble. Lo meu és lo millor!

A la foguera amb aniversari

I parlant de millorar, ja seria hora que algunes falles, això de la llengua, s'ho feren mirar d'una vegada. Les barbaritats lingüístiques que s'arriben a vore escrites són, de vegades, per cremar la falla abans d'hora i a la comissió allí enmig. Ja tant se val

que siga valencià com castellà, el nivell d'analfabetisme idiomàtic és simplement per tocar el dos. El retolet que us ensenym de sobre la nostra hortalissa reina n'és una bona mostra. I això ho diu un tafaner

que porta anys, com els que acaba de fer (felicitats per cert), corregint les ocurrencies de la colla. Esperem no es cruspisca tot el pastís i ens guarde un trosset a la resta. Tot i que no siga de carxofa.

PROGRAMACIÓ 2016

PASQUACCIO

DEL 22 DE MARÇ AL 2 D'ABRIL

12@17 ANYS

INSCRIPCIONS DEL 14 AL 21 DE MARÇ
Gratuites fins a completar aforament

GENERACIÓ

Activitats de matí

- JOCS TEATRALS
- FUTBOL SALA
- VÒLEI PLATJA
- PING-PONG
- ESPORTS ALTERNATIUS
- EXCURSIÓ A SANT GREGORI

Activitats de vesprada

- GLOBFLÈXIA
- BODY ART
- CUINA PASQUERA
- CURTMETRATGES
- TALLER D'ESPELMES
- DECORA'T LA TEUA CAMISETA!
- JUST DANCE
- JOCS DE TAULA
- TALLER DE RECICLATGE
- GIMCANA
- MANUALITAT PASQUERA
- FES LA TEUA PRÒPIA BIJUTERIA!
- FESTA FINAL

MÉS INFO I INSCRIPCIONS

LOCAL GENERACIÓ
C. CRIST DE LA MAR 47, BAIX
generaccio@ajuntamentbenicarlo.org
Teléfono: 964 825088
WWW.GENERACCIO.COM

Dijous 24, 22.00 h

Teatre. Cicle de Teatre Polític. El Teatre Lliure i Teatro del Barrio presenten Ruz-Bárcenas.

Luis Bárcenas fa tres setmanes que ha ingressat al centre penitenciari de Soto del Real per ordre del jutge Pablo Ruz. Bárcenas prestarà declaració per a desmentir el que ha afirmat en declaracions anteriors. Ruz es convertirà en blanc de totes les mirades. Tot el que diguen avui en aquesta sala de l'Audiència Nacional podria fer trontollar tot un partit i tot un govern. O potser no.

Interpretació: Pedro Casablanc i Manolo Solo. Direcció: Alberto San Juan. Espectacle en castellà. Preu de l'entrada: 10 EUR. Abonament temporada: 25EUR Venda anticipada d'entrades a l'oficina de Turisme de Benicarló a partir del dia 16 de març.

La Comissió d'Experts Fallers va tindre el gust de celebrar dimecres passat una reunió-sopar per tal de fer una primera valoració del desenvolupament de les festes josefines i dels possibles impactes negatius provocats per la pluja que només cau a Benicarló quan són falles i no a Vinaròs quan són carnivals.

Convindria ací transcriure l'acta d'allò que tan etílicament com valenciana es va acordar a l'esmentada reunió-fartera, però ens estimem més reproduir un escrit d'un company nostre -concretament el que ocupa la lletra À (la més gran i important de totes, la de mascletà, despertà, xocolatà o cremà)- que resumeix l'essència i el sentiment de la festa com poques vegades hem tingut ocasió de vore.

Açò és el que ens va llegir a tots amb els ulls plens de llàgrimes i la veu tremolosa per l'emotivitat de moment:

«M'agradaria, companys experts, tindre suficients paraules per tal de descriure una experiència fallera extasiant. El màxim a què es pot arribar amb un masclet a la mà. Xe, xe, xe!

La despertà discorria amb total normalitat. Ja sabeu. Davant, els músics de la xaranga anunciant que sale el sol por la mañana i por la noche salgo yo. Després, els xiquets i xiquetes -el futur de la festa- amb la seua bruseteta, el seu mocadoret o la seua blavobufandeta i sobretot amb la seua caixeta de coetets. Els seguien les dones agarrades del bracet a la manera d'una filà dels moros i cristians corejant les cançons que perpetraven els de davant de tots. I, per últim, nosaltres, els més agosarats, els més valents, els encarregats de llençar els masclets més potents i sorollosos i perillosos. Rutina fallera i avant.

Vet ací però que em vaig trobar abandonada al costat d'un contenidor -una cosa molt benicarlanda també- una garrafa de plàstic d'aquelles de cinc litres. De seguida ho vaig vore clar. Vaig agarrar-la i vaig dur-la amb mi fins trobar el moment oportú. I aquest moment no va tardar a arribar. Vaig endarrerir-me uns metres de la resta de la comitiva i, au, aquesta és la meua.

Un carreró estret on l'estrèpit fóra realment fort. Un cotxe mal aparcad sobre la vorera. Un encenedor de cuina i un masclet a la mà. Amb parsimònia vaig llevar el tap de l'ampolla. Vaig plantar al terra el dipòsit. Vaig mirar amunt i avall, a esquerra i dreta. No hi havia perill. Amb cop suau sobre el gallet del Magyclick vaig encendre el masclet: zzzzzzzzzzzz. Després, no cal dir-ho, vaig introduir l'artefacte explosiu per l'orifici que havia deixat al descobert el tap. Vaig ser a temps a allunyar-me uns metres i girar-me per contemplar l'espectacle.

Peeeeeeeeim. Tot a l'aire. L'ampolla va fer un salt que va arribar al balcó del primer pis de la vivenda més propera i va caure a trossos tal i com s'observa en la imatge que s'adjunta. Estrèpit indescriptible, timpans tremolant. Quin goig, quin goig! El cotxe, tal i com era el meu desig, va començar a fer sonar l'alarma: niiiiing-nuuuuung, niiiiing-nuuuuung... Increïble. Això no es pot explicar amb paraules. Però el millor de tot encara havia de passar. Per una finestreta es va assomar una venerable anciana vestida amb un guatiné del color del gos quan fuig i em va dir: «Malcriat, vés i tira't els coets a les teues castanyes, a vore si et fa gràcia!»

Encara me n'estic rient ara. I és que les falles, cavallers, són també això, aquests moments d'intimitat que ens fan sentir tan i tan valencians i, per tant, tan i tan benicarlandos.

Moltes gràcies per la seua atenció»

La lectura va ser rebuda amb uns aplaudiments que van durar més de tres segons. Sensacional. Fabulós. Multiorgàsmic.

UNA PLATAFORMA RECLAMARÀ INDEMNITZACIONS AL CASTOR PER A L'ONADA DE SISMES

text NAT LIA SANZ

Una plataforma d'afectats pel projecte Castor es personarà en la causa penal que dirigeixen els jutjats de Vinaròs i reclamarà indemnitzacions per als 40.000 veïns de Vinaròs, Benicarló i Peníscola, Alcanar i Sant Carles de la Ràpita pels terratrèmols produïts al setembre de 2013, que el col·lectiu atribueix a la injecció de gas de la planta.

El magatzem es manté des de llavors en hibernació. Aquest col·lectiu està format per la plataforma de Defensa de les Terres del Sènia, que en 2007 va presentar al·legacions al projecte Castor en les quals advertia del possible risc sísmic. La nova associació, denominada Aplaca, naix per a vehicular les demandes dels afectats de les poblacions pròximes al magatzem de gas. Un recent acte dels jutjats de Vinaròs li ha donat el suport definitiu per a presentar-se com acusació particular en la causa penal, on s'investiguen presumptes irregularitats en la tramitació del projecte per part de l'Administració central i l'empresa per obviar-se el risc sísmic. Havia només un particular personat en el cas i el magistrat de la causa ha confirmat el dret d'uns altres a participar com acusació particular. L'objectiu «és reclamar, com perjudicats, les indemnitzacions derivades dels fets delictius als quals puguen ser condemnats els ara investigats», va indicar Carlos Villacorta, advocat de BCL Lex que assumirà la representació dels afectats, en una roda de premsa en el Real Casino Antic al costat del president de Aplaca, Joan Ferrando. Villacorta ha treballat en diferents tragèdies àrees, com la de Spanair de Baralles, ens altres. Aplaca pretén aglutinar als ciutadans afectats per a agrupar les peticions d'indemnitzacions. Si el procés penal acaba en l'arxiu o l'absolució, iniciaria la via civil. Els interessats poden inscriure's en la web <http://afectadoscastor.com> amb el pagament d'una quota de 10 euros.

La plataforma subratlla que des de 2007 han vingut alertant del risc sísmic i que l'episodi de terratrèmols de 2013 va generar una angoixa que va deixar la seua factura. «Les meues filles no s'atreveixen a moure's soles per casa», assenyala María José Cardoso, una veïna de Vinaròs. Aplaca insisteix que la relació de l'activitat de la planta amb els sismes és sostinguda pels informes emesos per l'Institut Geogràfic i l'Institut Geològic i Miner. Segons Villacorta, «els interessos dels ciutadans estan basats en la causalitat», és a dir, «en el nexa que existeix entre l'acció i omissió feta per un ésser humà i el dany causat». «Tenim potencialment dos ens que poden ser responsables –l'Administració central que va concedir les llicències per al projecte Castor i l'empresa Escal, encarregada d'explotar la plataforma», espetó l'associació, que va afegir que els danys causats emocionalment han estat ratificats pel Síndic de Greuges de Catalunya. «No hem de quedar-nos només per a veure com cobren només els poderosos», va remarcar.

El CEIP Ángel Esteban de Benicarló ha decidit apostar pels escacs

text VICENT FERRER fotos CEIP

Des dels 5 anys els alumnes del CEIP Angel Esteban de Benicarló participen, durant una hora setmanal, en el programa Escacs a l'Aula.

Aquesta és una proposta didàctico-pedagògica nascuda en l'aula basada en l'aprenentatge per a la comprensió i la teoria de les Intel·ligències Múltiples. Escacs a l'aula està pensat per a fomentar el pensament creatiu en diversos contextos, deixant als alumnes que s'expressen i experimenten. Gràcies al programa els alumnes desenvolupen habilitats mentals com calcular, visualitzar, analitzar i prendre decisions i, a més, posar en pràctica múltiples valors. Mitjançant la pràctica d'aquest esport s'aconsegueix potenciar l'atenció i la concentració, la creativitat i la imaginació, a més de potenciar la competència matemàtica.

Apunts sobre l'educació (i 4)

Fronteres

text JOAN HERAS

Sens dubte, l'educació és un element estructural de qualsevol societat. Sigui com sigui, no vull cansar-vos més amb aquests temes –malgrat que, ho confesso, algun dia hi tornaré perquè no me'n puc estar- però avui, per tancar aquesta petita sèrie desordenada de reflexions, permeteu-me apuntar un parell més d'aspectes que, segons el meu parer, cal tenir ben present si volem anar fent un retrat més o menys profund d'allò que tenim entre mans en aquest àmbit.

En primer lloc, el menyspreu en què avui sobreviu –si és que existeix- la cultura de l'esforç. Un dels fets que defineix l'actitud d'una bona part de l'alumnat és que no tenen hàbits d'estudi consolidats i això no és el resultat només d'una manca de planificació a l'hora d'estudiar sinó que deriva d'una poca consciència global que l'estudi requereix constància i, per tant, esforç. No sé ben bé com ho hem fet però hem acabat polaritzant –a la pràctica- l'element motivacional i la cultura de l'esforç. És absolutament cert que cal motivar, que cal despertar el gust per l'estudi, les ganes d'aprendre i de descobrir i, sens dubte, aquest és el motor més profund i més eficaç que ens permet anar lluny, molt lluny, en el procés formatiu. Però l'element motivador també necessita –i no s'ha de plantejar en termes de contraposició sinó de complementarietat- una consciència de la necessitat de l'esforç que es concreta en l'hàbit de ser puntual a classe, d'estar atent i participatiu, de fer a casa la feina que toca i de planificar l'estudi i el treball a mitjà termini. Plató, des d'aquella Atenes de la primera meitat del s. IV aC, ja ens explica que el coneixement necessita –a més a més d'una base innata, que avui en diríem capacitats- un desig –unes ganes, una fascinació- que ens desperti –ens motivi, vaja- però també, paral·lelament, necessitem l'esforç per anar fent el camí de l'aprenentatge –que sovint és dur i pedregós. Com podem bastir ponts que permetin el retrobament, la complicitat, entre motivació i esforç?

Un segon aspecte el podem situar en un àmbit més estrictament filosòfic: ¿fins a quin punt seguim instal·lats en la concepció de Rousseau que l'home és bo per naturalesa i que és la societat la qui l'espatlla? Si seguim aquesta concepció se'n deriva que l'escola el que ha de fer és "protegir" el nen, innocent per naturalesa, d'una societat que li llança les urpes per portar-lo cap al camí de l'egoisme. Aquesta concepció, que en bona part és molt compartida i a la pràctica força aplicada, té el perill de fer de l'escola una mena de bombolla de vidre. I això té efectes positius, sens dubte, perquè és evident que l'escola esdevé un marc de socialització en què l'experiència de la proximitat permet dissoldre prejudicis i avançar cap a experiències cooperatives de treball i de vida. Però també pot tenir algun problema: l'excessiva

voluntat de mantenir aquest espai de convivència com no passa en cap altre sector social fa que es construeixi un mur massa separador amb la resta de la societat –i més encara si pensem que avui, amb l'us dels mòbils, aquest mur entre escola i família, entre escola i societat, és franquejable per totes bandes. Les virtuts de l'escenari de l'escola com un espai específic, diferent del familiar, del carrer, d'allò que l'alumnat consumeix als mitjans de comunicació, etc, són molt i molt potents i ens cal preservar-les i fer-les servir tant com sigui possible. Però no podem caure en una visió aïllacionista, excessivament diferenciadora, de referències i realitats perquè no volem que sigui un espai massa allunyat i, per tant, amb massa perill d'esdevenir poc significatiu – i això pot ser especialment greu per l'alumnat amb més dificultats d'aprenentatge, de relació que viu en contextos socials i familiars clarament desafavorits.

Ens queden molts temes al tinter: la conciliació horària d'escola i família, l'escola vista quasi com una enemiga i no com la col·laboradora, les crítiques massa fàcils als professionals de l'educació, la gratuïtat de l'ensenyament públic com a factor de desvalorització, l'enlluernament en models llunyans, la reducció de l'anàlisi de tot plegat als resultats que s'expressen en informes que són la Bíblia revelada, l'impacte de les salvatges retallades, etc etc. Però em sembla que de moment aquests apunts s'acaben aquí. Evidentment, és clar, aquest és un punt i final essencialment provisional. Però sí, de moment punt i final.

Atletisme: Meritxell Benito Campiona d'Espanya Juvenil de salt amb perxa

text i fotos VICENT FERRER

Dissabte passat es va disputar, en la pista coberta de Salamanca, el Campionat d'Espanya Juvenil d'atletisme.

La gran protagonista de la competició va ser la pertiguista del Playas de Castelló, que entrena a les pistes d'atletisme de Benicarló, Meritxell Benito, al superar el llistó situat en els 4,10 metres. No sols es va penjar la medalla d'or sinó que a més va batre els seus propis rècords nacionals júnior i juvenil, situant-se quarta del rànquing mundial juvenil de l'actual temporada.

El passat cap de setmana a Madrid, es disputava el Campionat d'Espanya Absolut de pista coberta, en el que han participat quatre atletes de Benicarló, els saltadors del Playas, Cristina, Beatriz i Alexis i la migfondista de l'Esportiu Vinaròs, Carla Masip.

La més destacada Cristina Ferrando, medalla de bronze en salt d'altura, millorant la seua marca de pista coberta al franquejar 1,87 metres. La seua germana Beatriz va acabar setèima elevant-se fins a 1,79, que és la seua marca personal.

Continuant amb esta ratxa de grans saltadors formats a les pistes de Benicarló, Alexis Sastre, va ser novè en l'altura masculina al sobrepassar els 2,11 metres.

Per la seua part, la migfondista Carla Masip, recentment recuperada d'una lesió, va disputar la tercera sèrie dels 1.500 metres, finalitzant quarta amb un crono de 4'43"27.

Judith Forés, bronze a l'autonòmic infantil de pista coberta

Sis atletes del Club d'Atletisme Baix Maestrat, entrenats per Josep Benito, pare i entrenador de Meritxell, van participar el diumenge al matí en el Campionat Autonòmic Infantil, al Palau dels Esports Lluís Puig de València. Per a tots ells va ser el primer autonòmic i el seu debut en estes impressionants pistes.

L'atleta més destacada va ser Judith Forés millorant en tres ocasions, durant la competició de perxa, la seua marca personal i deixant-la en 2,20 metres, la qual cosa li ha servit per penjar-se la medalla de bronze. També millorava la seua marca en 60 tanques amb 11" 65, al finalitzar cinquena en la seua sèrie.

Cristina Cervera va acabar setena en perxa amb 1,95 metres. Segur que a l'autonòmic a l'aire lliure, amb un poc de sort, disputarà les places de pòdium.

Els infantils de primer any van participar també en perxa, saltant Thiago Islas 1,70 i Pedro Campoy 1,50 metres.

Per la seua banda Margarita Palahnyuk participava en les finals A de 60 i 500 metres llisos, finalitzant vuitena en 60, amb 8"60 i marca personal, i quinzena en 500 amb 1'32"39.

Rita Jiménez acabava en vuitena posició en els 2 kilòmetres marxa, començant a la cua del grup i passant rivals durant tota la prova, acabant amb un temps de 12'22"34.

Excel·lent actuació a l'Autonòmic d'Atletisme de la benicarlanada Paula Cruz

text i fotos JFB

Al dels esports Lluís Puig de València, es va celebrar el passat dissabte, 12 de Març, el Campionat Autonòmic Junior de pista coberta, on va participar l'atleta benicarlanda del playas de Castelló, Paula Cruz Forés.

Paula que venia de proclamar-se el passat mes de Febrer com a campiona autonòmica de proves combinades, ha demostrat el seu bon estat de forma, ja que de les tres proves en les quals ha participat ha aconseguit pujar-se al podi en dos d'elles i millorar la seua marca en la tercera.

En 60 metres tanques va aconseguir la medalla de bronze amb una marca de 10:03 aconseguint la seua millor marca personal

En pes s'alçà amb la plata amb un millor llançament de 8,18
I en 200 metres llisos va tornar a millorar la seua marca personal amb 28:63

Amb aquestes dues medalles al costat de l'or de combinades, la pupila de Pepe Ferrando tanca una magnífica temporada de pista coberta.

CICLISME

text i fotos VICENT FERRER

La benicarlanda Isabel Balaguer tercera classificada a Calp

Dissabte passat 12 de març es va celebrar a la població alacantina de Calp una prova ciclista per a corredors de categoria cadet. El Club Ciclista de Cervera del Maestrat va posar a tres ciclistes, entre elles la benicarlanda Isabel Balaguer, que aconseguiria classificar-se en tercera posició.

Àlex González tercer a l'Open BTT disputat a la Vall d'Uixó

Diumenge passat 13 de març es va celebrar a la Vall d'Uixó la quarta prova de l'Open de BTT de la Comunitat Valenciana.

El corredor del Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló, Alex González, es va classificar en tercera posició aconseguint el seu primer podi donant mostres que carrera a carrera va millorant. En la general ascendeix a la quarta posició, a l'espera de la pròxima prova, que es disputarà a la localitat valenciana de Cortes de Pallars.

JA TOCAVA

text VICENT T. PERIS

Ja sabia jo que això havia de passar. Anit a última hora em truca l'amo explotador i tirà que dirigeix amb mà de ferro aquest vaixell anomenat La Veu de Benicarló per a exigir els meus serveis. Segons que em va contar, el Peris porta desaparegut des de dijous passat, i les últimes notícies que en té d'ell són que el van vore desfilant a la processó de pujada del Cristo acompanyat d'una jove mol ben vestida i molt pudorosa, que parlava amb un marcat accent estranger. Des d'aquell esdeveniment que no l'ha pogut localitzar. Diu que quan li truca al mòbil, algú el despenja i, des de l'altre costat de la línia, li torna una gran varietat de sons guturals de difícil o nul·la comprensió. Si truca a sa casa i parla amb lo seu pare, aquell no para de maleir-lo perquè diu que ell vol la part que li toca de la Margot. Si demana per la mare, li diu que ella no està per a romanços i que deixem-vostè i halamadrit. Així és que em toca escriure a mi una altra vegada sobre futbol, gràcies a aquell paper oliós que aquests dies fa no sé quants anys que vaig signar en una nit de xerinxola i disbauxa. Petits pecats de joventut.

Però jo he fet les meues investigacions i alguna cosa sé d'aquest individu, que no està perdut i al que tot el jovent ja coneix com l'Urdaci de la mistela. I ja no diré més.

Ara toca parlar de coses serioses.

Ai! Com han canviat els temps! Dissabte per la tarda va quedar bel clar que el món de les falles li ha donat definitivament l'esquena al nostre estimat CD Benicarló. En altres èpoques, una jornada futbolística, amb la importància del que es jugava el nostre equip, haguera vist pujar masses de falleros per tal d'animar a l'equip del seu poble. Després de sis derrotes consecutives, l'orgull benicarlando dels falleros els haguera portat, sense cap dubte, a animar l'equip del seu poble, del nostre poble i, després de cada gol local, una bona traca. Però res més lluny de la realitat i la traca ens al van donar els falleros pel serení, passant olímpicament de l'equip del seu poble. Perquè no vam sentir ni un coet, ni un masclet, ni un borratxo, ni una traca, ni un tro d'avis, ni un tro de bac... res de res. Ni una fallera a fer la sacada d'honor, ni un president de falla amb el seu vestit de fallero i amb el seu bunyol, recompensa a les mil batalles falleres viscudes. No res, de res, de res. Però què hi farem? Els temps canvien i ara tot això està ben perdut.

Pel que fa al partit, la victòria local va ser tan justa com important per a nosaltres. El CDB va tindre el partit controlat quasi en tot moment, excepte quan els del Grau es van acostar al marcador en marcar el dos a un, que diràs que es van créixer una mica i ens van fer patir al llarg dels gairebé sis

minuts que l'àrbitre fa allargar la nostra angúnia. No sé què deuen tindre aquests personatges contra nosaltres que sempre multipliquen el temps afegit quan anem guanyant per la mínima. A més a més, no es va perdre gens de temps al llarg de la segona part i ningú no enteníem a què venia tota aquella mostra de xuleria per la seua part. Però ja sabem com són els àrbitres, éssers d'un altre planeta que gaudeixen en veure el nostre patiment i fent gal·la d'una arrogància i uns aires que els venen imposats per una força superior. O almenys sembla que ells així ho pensen.

Poca, molt poca gent al municipal. Fins i tot van faltar els de la llotja més septentrional de la tribuna, al quals Greorio Segarra identificava com el autèntics malastrucs i culpables de la ratxa de partits perduts. Però la meua opinió és que el malastruc és un altre que va ser alcalde d'un poble veí i president de l'equip del seu poble. Però si ens posem a buscar potser en trobaríem molts perquè és cert que de gent en faltava molta.

La notícia més important de la tarda va ser, sense cap mena de dubte, la presència damunt del terreny de joc de tres jugadors de l'equip juvenil. Tots tres jugant a l'hora, formant part de l'onze que en aquell moment estava al camp. Això és un senyal inequívoc de que les coses s'estan fent bé i del quan ens hem de sentir ben orgullosos.

Ara, que l'espantà més gran de la tarde la va protagonitzar l'interessat José Vicente Palanques, més conegut com Josvi, que exhibia les seues grans dots d'orador a una plaça de bous portàtil que han muntat per la partida Povet, ben prop del carrer Méndez Núñez. Ens vam quedar sense megafonia perquè hi havia unes altres prioritats. Ja veuen, estimats lectors, fins i tot espectacles taurins ens afecten al futbol. Ara, que també els he de dir que la tarde de tranquil·litat que vam passar sense el martell del missatge de Palanques, va ser molt plàcida.

Ara ja no juguem fins el quatre d'abril, degut a les aturades de falles, per un costat, i de Pasqua per un altre. Espero que el fill de la família Trapisonda haja aparegut i que el tirà no torne a requerir els meus serveis.

Una salutació molt cordial als lectors.

Crement les falles més especials

text i fotos AJUNTAMENT DE BENICARLÓ

Els treballadors i usuaris de la Residència El Collet que cada any elaboren la falla del centre han aportat la seua particular visió de la festa amb una gran dosi de sàtira i crítica. L'elaboració del monument és part del treball que realitza el centre amb un clar objectiu d'integració dins la societat benicarlanda. La falla del Centre Ocupacional també s'ha cremat el dia 16.

Les falles de la Residència El Collet i del Centre Ocupacional El Maestrat han cremat aquest matí enmig d'una gran expectació. La més matinera ha estat la falla de la Residència El Collet, que ha cremat el seu monument en presència de l'alcalde de Benicarló, Xaro Miralles, i les falleres majors de Benicarló acompanyades de les corts d'honor. També han estat presents el regidor de Festes i Falles, Ilde Añó, membres de la Corporació Municipal, els treballadors de la residència i familiars dels usuaris del centre. Tots han pogut veure de prop el treball fet durant les últimes setmanes pels usuaris i treballadors del centre i han comprovat l'enginy i la sàtira amb què han elaborat el monument faller.

El director del centre, Jordi Lores, i l'alcalde han volgut destacar la importància que té per al centre la seua implicació en les falles i han ressaltat el fet que aquests tipus d'activitats serveixen per enfortir la convivència entre els usuaris i que ajuden a obrir el centre a la ciutat.

La Junta Local Fallera, de mans del seu president, Fede Guimerá, i de les falleres majors, Rosa Rillo i Noà Pegueroles, ha entregat un banderí a la Residència en agraïment a l'esforç que usuaris i treballadors realitzen cada any per participar activament de les festes falleres.

Després de la crema de la falla, les autoritats i les falleres s'han dirigit al Centre Ocupacional El Maestrat, on s'han reunit els alcaldes de tots els municipis que compten amb veïns en el centre (Benicarló, Vinaròs, Càlig, Peníscola i Cervera). Just davant del centre, s'ha cremat la falla elaborada pels usuaris i

treballadors. Abans, les falleres s'han endut un record en forma de llapis de la falla i han entregat el banderí corresponent als usuaris del centre.

Cal destacar que, tant en el cas de la Residència El Collet com en el Centre Ocupacional, aquest tipus d'activitats tenen una importància terapèutica essencial per al desenvolupament psicomotriu dels residents, que participen activament de les activitats d'elaboració de la falla.

Trek del Manaslu 15: no va poder ser.

text i fotos TONYO FIBLA

15.- Dilluns 13 d'octubre. Lho (3180) – Sama Gaun (3530)

El dia no està gens clar, està mig enteranyinat per núvols alts que no donen pluja. Els núvols que es veien ahir ja els tenen al damunt.

El camí continua magnífic i entre pujada i baixada sempre domina la pujada. Si han d'aplegar a més de cinc mil metres és normal que predominen les pujades.

El que és ben cert és que aquest trekking és un trencacames ja que tots els dies es puja molt i es baixa molt. És un amunt i avall.

Es para una estona a prendre un té amb unes vistes espectaculars del Manaslu i Raaj truca per telèfon. La cara li canvia de color. Alguna cosa passa.

– Canvi de plans. – els diu – La previsió meteorològica no és massa bona. Haurem d'avançar i fer el pas tan prompte com puguem. A Kathmandu fa mala hora.

Seguixen la marxa i després d'una pujada preciosa on s'acaba el bosc, al fons de l'ampla vall es pot veure Sama.

Segueixen caminat i apleguen al *lotge* on han de fer nit però no hi ha lloc. Els recomanen el del costat i cap allà es dirigeixen.

A Baje i a Daju no els fa massa gràcia l'habitació que els ha tocat. Quasi poden veure el cel entre les pedres que formen la teulada i aquesta nit les estrelles. Amb la porta i les finestres tancades hi ha corrent d'aire entre les parets i la teulada de pedra seca.

Raaj se n'ha adonat de la situació i els ha canviat d'habitació.

Avui no cal esperar a la tarda i en compte de berenar fan el bermut, un taco de pernil que li queda a Bhai. Seuen al sol per menjar-se'l però prompte entren dins al menjador perquè fa fresca i el sol està mig enteranyinat. El temps està canviant ràpidament i poc més tard els núvols ja han cobert tot lo cel.

Després de dinar van a veure el llac Birendra sota una glacera del Manaslu (3500), preciós!, i a visitar una *gomba*, monestir budista, molt antiga. Els budistes pregunten a la *gomba* mentre que els induistes ho fan al *mandir*, temple. De baixada comença a plovisquejar.

Troben una xiqueta està jugant amb una botella mig trencada.

– Això és una perill. – diu Didi – Esta xiqueta es tallarà.

Intenta treure-li la botella. Com s'enfada la nena! Li l'agarren i ... quin berre!

Al final aconsegueixen llevar-li-la amb un caramel però tot seguit comença a buscar-la una altra vegada.

Quan apleguen a l'hotel ja plou i com aquest no està en massa bones condicions decideixen anar

aprendre alguna cosa a un altre. Van a un i està ple de gent. Un altre també. Reculen a un tercer i allí que es fiquen. Demanen un té i a deixar passar el temps.

El rellotge no corre. Allí estan esperant mirant-se les cares ben bé sense dir res. Aguaiten per la finestra a veure si millora el temps però no, plou.

Quan tornen, un alemany els diu:

– Quina nit més llarga ...

Es posen a jugar a cartes. Badri ja els espera. Sopen com tots els dies: xoumin o arròs fregit o patataques fregides i quan surten fora per a anar a les habitacions veuen que l'aigua ja és neu. Ja n'hi haurà un dit per terra.

Hi ha que dir que una cosa són patataques fregides i l'altra *frensh chips*. Les primeres estan primer bullides i després fregides amb un poc de ceba, all i espècies, molt bones, per cert; les segones, són les nostres patataques fregides de tota la vida.

No seran les vuit ja estan tots al llit. Poca cosa hi ha que fer.

